

glücklich, bester Herr!“ „Od koda tebi nemačko?“ ga začuden poprašam. „No, od koda?“ mi odgovori; „od tamo, od kodar mi i drugi jezici. K meni zahajajo — mi govori na dalje — ljudje vseh dežel in vseh ver, in od njih naučil sem se vseh jezikov; govorim turški, grški, cincarski, vlaški, nemšk in vse, kar vam drago.“ Srbski narod je res navadno darovit. Vsak trgovec zna po več jezikov, ki se jih je mimo gredé naučil; mnogo priprostih seljakov sem že naletel, ki so govorili vlaški, turški, grški, cincarski. Posebno po mestih so mnogo-jezičniki; samo nemški malo kdo zna, ker Srbin na „Švaba“ mnogo bolj mrzi, nego na Turčina; zato sem se nemški govorečemu mlademu oštirju v Ražnji res zeló čudil.

(Dal. prih.)

Smešnica.

„Žnidar“ ne pa „krojač.“

Čujte! v nekem mestu na Gorenškem ni nobenega krojača.

Nedavno oznani eden izmed duhovnikov ondotnega mesta, da bo prihodnji teden maša za „krojaško društvo.“ Ta gospod je namreč rabil dobro slovansko besedo „krojač“ ali „krajac“ namesti po nemški „schneider“ pokaženo „žnidar.“ Tako imenovanje pa ude tega društva tako razkači, da se pridejo zavoljo tega pritožiti rekoč: „Zanaprej naj se z večim spoštovanjem imenuje naš „cenft.“ Mi nismo krojači, ampak — žnidarji. V našem mestu ni nobenega krojaškega društva, ampak „žnidarski cenft.“

Da bi Prešeren še živel, gotovo bi ta „cenft“ počastil in tako-le zapel:

Višnjani, kam ste svojega polža djali?

Za ljubčka l..... žnidarjem smo ga prodali!

Dopisi.

Iz Dunaja 2. julija. — r — Ker so povedale „Novice“ unidan iz Trsta, da je deputacija slovenske okolice tržaške nesla po izgledu družih mest pismo udanosti presvitlemu cesarju na Dunaj, naj povedó svojim čitateljem, da preprijazni sprejem, ki so ga gospodje Nabergoj, Primožič in Lavrenčič 25. dne u. m. našli pri Njih Veličanstvu, je očitno znamenje bilo, kako močno Jih je razveselilo razodetje onih čutil, ktera navdajajo zveste prebivalce tržaškega primorja in ki so lastnina vsem Slovencem. Poprijeli so se vrli možaki slovenski te prilike, da so po avdijencii pri cesarji se poklonili tudi državnemu ministru grofu Belkrediju in mu povedali, da še zmiraj stavijo Slovenci zaupanje na-nj, da pa so njih srca že mnogokrat zeló potrta bila, ko so videli, da slovenskemu narodu še ne dohajajo tiste pravice, ktere gredó vsakemu narodu v ustavni Avstrii. Radi verjamemo, da ministerstvo ne more vsega v hipu storiti kar bi morebiti rado; al če zaupanje sem ter tje peša, naj pomisli sl. ministerstvo, da, kdor je žejin, zeló žejin, težko težko čaka požirka hladilne vode. Tako tudi slovenski narod hrepení po tem, da sl. ministerstvo zdaj in zdaj kaj odločnega storí na korist našemu narodu, čegar obnašanje v vseh okoliščinah je tako, da pošteno more o sebi reči, da zasluži, kar se mu dá. Gospod minister jim je obljubil vse dobro. Bog daj! Mi pa moramo trkati, trkati tako dolgo, dokler se nam ne odpre.

V Gorici 8. julija. ☉ — Zaslugam plačilo! Visoka vlada se je ozrla na neutrudljivo delavnost, ne navadno mnogostrano spretnost in raznovrstne zasluge znanega prvaka med tukajšnjimi Slovenci: vrli Winkler je c. kr. okrajni predstojnik v Karminu (laško-slovenskem okraji). Tam na sedanji novi meji

kraljestva italijanskega bota imela država in slovenstvo v njem neomagljiv steber. Prav tako! — Žali nas pa vendar to, da zgubi naša čitavnica svojega predsednika, kateremu bo težko v vsakem oziru enakovrstnega nastopnika dobiti. V deželnem odboru, upamo, da vsaj za zdaj, še ostane. — Pretekli teden je svetli cesar potrdil tisto Winkler-Gorjupovo popravo volitne postave za goriški deželni zbor, zastran ktere je bil — kakor se bravci „Novic“ gotovo še spominjajo — hud boj med slovenskimi in laškimi poslanci v našem deželnem zboru meseca januarija t. l. Slovencem je zdaj mogoče 3 slovenske poslance več v zbor izvoliti. Iz marsičesa se kaže, da ima vlada vendar namen, na Primorskem slovenstvo podpirati. — Da smo se Benecije iznebili, ni v tem oziru nikaka nesreča; laške agitacije tudi pri nas bode iz tega in družih vzrokov konec, vse drugo dosežemo s poštenim delovanjem med mejami postav po naravnem razvijanju slovenske narodnosti. Njega Veličanstvu pa naj doní od zvestih zahodnih Slovencev v znamenje hvaležnosti prisrčen: Živio!

Iz Trsta 7. julija. — Radostni moremo danes naznaniti novico, da marljivo prizadevanje našega domoljubnega rojaka gosp. A. C. Fabian-a, kateremu je obveljalo, da je med Avstrijo in Mehiko ustanovil ladije, ki v stanovitnem času blagó in vse drugo vozijo iz Avstrije v Mehiko in iz Mehike v Avstrijo, je našlo celó priznanje mehikanskega cesarja Maksimilijana I., ki mu je ravnokar častni naslov dal cesarkega dvornega špeditêrja, po katerem se gospod Fabiani sme pisati „A. C. Fabiani Comisionista de la Corte de Su Magestad Maximiliano I. de Mexico.“ Mi prav srčno častitamo gosp. Fabian-u k temu poslavljenju in želimo najboljši vspeh podvzetju njegovemu, s katerim je potrdil, kar naš Vodnik poje o prebrisaní glavi naših rojakov rekoč:

Iše te sreča, um ti je dan,

Najdel jo boš, ak' nisi zaspan!

Iz Trsta 6. julija. V. (Poslano.) — Tukaj se bo drugo nedeljo prve, in drugo nedeljo druge polovice vsacega meseca, tedaj dvakrat vsaki mesec, na svetlo dajal še en slovensk list pod naslovom: „Tržaški Ljudomil“, kterege lastnik je J. G. Vrdelski, vrednik pa Martelanec. Cena mu bo za celo leto 1 gold. 20 soldov, za pol leta 60 soldov, in za tri mesece 30 sold., s pošto pa 1 gold. 40 soldov za celo leto, 70 soldov za pol leta in 35 soldov za tri mesece. Sicer se bo tudi prodajal po 5 soldov vsak iztis tukaj in morda še drugod. Prvi list pride že 15. dne tega meseca, in se bo precej razposlal med Slovence, ki ga bodo gotovo radi brali. Ta list bo političen, podučiven in kratkočasen (njegov program se bo našel v omenjenem prvem listu). Pisma in naročnino bo prejemal J. G. Vrdelski v hiši Jakoba Svetina „Via Farnedo“ št. 28 v prvem nadstropji v Trstu.

Iz Sevnice na Štaj. (Vabilo.) Prihodnjo nedeljo, to je 15. dne tega meseca, bo imela Sevnška čitalnica občni zbor in sicer ob 7. uri zvečer. Predložil se bode račun preteklega polletja in pogovarjalo se o marsikterih potrebah na korist čitalnici. Po tem bo tombola v prid ranjenim vojakom. Vse čast. člane vljudno vabi odbor čitalničin.

Iz Senožeč 5. julija. — Na vprašanja v poslednjih „Novicah“ le ta-le zadnji odgovor. *) Naj se dopisnik podá k gosposki, pa bode izvedel, da so se vsi srenjski predstojniki sè privzetimi srenjskimi možmi na sklep zastran županovega magacina podpisali. Kar se

*) S tem tedaj sklenejo „Novice“ debate o stvaréh, ki so „pro“ in „ntra“ že dovolj pretresane bile. Vred.